

2009. április 6-án benyújtott kereset — Bredenkamp és társai kontra Bizottság

(T-145/09. sz. ügy)

(2009/C 141/105)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: John Arnold Bredenkamp, Alpha International (PTV) Ltd (Camberley, Egyesült Királyság), Breco (Asia Pacific) Ltd. (Douglas, Man-sziget, Egyesült Királyság), Breco (Eastern Europe) Ltd. (Douglas, Man-sziget, Egyesült Királyság), Breco (South Africa) Ltd. (Douglas, Man-sziget, Egyesült Királyság), Breco (UK) Ltd. (Ascot, Egyesült Királyság), Breco Group, Breco International (St. Helier, Jersey, Egyesült Királyság), Breco Nominees Ltd. (Ascot, Egyesült Királyság), Breco Services Ltd. (Ascot, Egyesült Királyság), Corybantes Ltd. (Ascot, Egyesült Királyság), Echo Delta Holdings (Reading, Egyesült Királyság), Masters International Ltd. (Ascot, Egyesült Királyság), Piedmont (UK) Ltd. (Ascot, Egyesült Királyság), Raceview Enterprises (Private) Limited, Scottlee Holdings (PTV) Ltd., Scottlee Resorts Ltd., Timpani Exports Ltd. (Douglas, Man-sziget, Egyesült Királyság), Tremalt Ltd. (képviselők: D. Vaughan QC, P. Moser barrister és R. Khan solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az egyes, Zimbabwéval szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 314/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2009. január 26-i 77/2009/EK bizottsági rendeletet a felperesek összességét és a mindegyiküket külön-külön érintő részében;
- ezenkívül vagy másodlagosan semmisítse meg a fent hivatkozott 77/2009/EK rendeletet az első felperest, és a III. mellékletben említett, állítólag az első felpereshez „tartozó” bármely jogalanyt érintő részében, törölve az első felperesre vonatkozó megjegyzést, és a III. mellékletben szereplő ezen jogalanyokra vonatkozó minden megjegyzést;
- következésképpen állapítsa meg, hogy az említett 2009. január 26-i bizottsági határozat nem alkalmazható a felperesekre;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen esetben a felperesek az egyes, Zimbabwéval szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 314/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2009. január 26-i 77/2009/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ részleges megsemmisítését kérik annyiban, amennyiben a felperesek neve szerepel azon természetes és jogi személyek, szervezetek és szervek listáján, akiknek a pénzkészleteit és gazdasági erőforrásait e rendeletnek megfelelően be kell fagyasztani.

A felperesek öt jogalapra hivatkoznak kérelmük alátámasztására.

Először is a felperesek azon tényre hivatkoznak, hogy a vitatott rendeletnek nincs jogalapja.

Másodszor arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem közölte a pénzkészletek velük szemben elrendelt befagyasztását igazoló kényszerítő indokokat, és ezzel megsértette az állandó ítélkezési gyakorlatból következő kötelezettségét.

Harmadszor a felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet sérti a védelemhez való jogukat, a meghallgatáshoz, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jogukat annyiban, amennyiben a felperesek szerint a Bizottság a rendeletet anélkül fogadta el, hogy bármilyen garanciát nyújtott volna a velük szemben felhozott terhelő bizonyítékok közlése vagy az ezekkel kapcsolatos meghallgatásuk tekintetében, illetve a saját enyhítő körülményeik közlését illetően.

Negyedszer a felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendeletet az EJEE 1. jegyzőkönyve 1. cikkének megsértésével fogadták el, és sérti a tulajdonhoz való alapvető jogukat.

Ötödször a felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet az őket érintő részében nyilvánvaló ténybeli hibán alapszik. Arra hivatkoznak továbbá, hogy a Bizottság nem bizonyította azon indokokat, amelyeket annak bizonyítása érdekében hozott fel, hogy a felperesek pénzkészleteinek befagyasztása jogilag igazolt a vonatkozó szabályozás fényében, és nem közölt pontos információt, sem komoly és hitelt érdemlő bizonyítékot a határozat alapját illetően, következésképpen nem teljesítette a bizonyítási teherre vonatkozó kötelezettségét.

⁽¹⁾ HL L 23., 5. o.

2009. április 9-én benyújtott kereset — Parker ITR és Parker-Hannifin kontra Bizottság

(T-146/09. sz. ügy)

(2009/C 141/106)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Parker ITR Srl (Veniano, Olaszország) és Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Egyesült Államok) (képviselők: B. Amory, F. Marchini Càmia és F. Amato ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozatot, amennyiben felelősnek nyilvánítja a Parker ITR-t 1986. április 1-jétől 2006. június 9-ig, a Parker-Hannifint pedig 2002. január 31-től 2006. június 9-ig;
- lényegesen csökkentse a felperesekre kiszabott bírságot;
- a Bizottságot kötelezze a saját és a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek az EK-Szerződés 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.406 — tengeri tömlők ügy) 2009. január 28-án hozott C(2009) 428 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kérik, amennyiben az megállapítja felelősségüket a tengeri csövek ágazatban az EGT-ben elkövetett egyszeri és folyamatos jogsértésért, amely ajánlatok odaítélése, ár- és kvótameghatározás, eladási feltételek megállapítása, a piac földrajzi felosztása és az árakra vonatkozó bizalmas információk cseréje, eladási mennyiségek és a közbeszerzési eljárások révén valósult meg. Továbbá a felperesekre kiszabott bírság csökkentését kérik.

A felperesek kilenc jogalapot adnak elő a keresetük alátámasztására.

A felelősség betudhatóságára vonatkozó kérdéseket érintő első három jogalappal kapcsolatban a felperesek a következőképpen érvelnek:

Először is azt állítják, hogy a Bizottság azáltal, hogy a Parker ITR-t tartotta felelősnek a még mindig létező, gazdasági tevékenységeket kifejtő és eltérő vállalkozáshoz tartozó jogi személyek által 2002. január 1-je előtt elkövetett jogsértésért, a vitatott határozatban megsértette a személyes felelősség elvét, visszaélt a hatáskörével az elévülésre vonatkozó szabályok megkerülése érdekében, megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét és megsértette az indokolási kötelezettségét.

Másodszor, a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban megsértette a személyes felelősség elvét azáltal, hogy megállapította a felelősségüket a Parker ITR egyik alkalmazottjának jogellenes magatartásáért, mivel i) az alkalmazott maga személyes érdekéből vett részt a kartell tevékenységeiben; ii) jogtalan előnszerzés végett vezette a Parker ITR Oil & Gas Business részlegét, a felperesektől függetlenül; iii) az alkalmazott jogellenes magatartása kárt okozott a Parker ITR-nek.

Harmadszor, a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott határozat téves, amennyiben Parker Hannifin-t tartja felelősnek a 2002. január 31. és 2006. június 9. közötti időszakra vonatkozóan, mert a felperesek teljesen megcáfoltak minden vélelmet azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy Parker Hannifin döntő befolyást gyakorolt volna a teljesen a tulajdonában lévő Parker ITR leányvállalat olaj- és gáztömlőkre vonatkozó tevékenységeire, és hogy a határozatban hivatkozott érvek és dokumentumok közül egyik sem ingatja meg e cáfolatot illetve nem minősül a Parker Hannifin által ezen időszak során a Parker ITR-re gyakorolt döntő befolyás bizonyítékának.

A bírság összegére vonatkozó többi hat jogalappal kapcsolatban a felperesek az alábbiakat adják elő:

Negyedszer azt állítják, hogy a megtámadott határozat nyilvánvaló hibát tartalmaz, amennyiben az 1986. április 1. és 1997. május 13. közötti időszakra vonatkozó jogsértést és az 1999. június 11. és 2007. május 2. közötti jogsértést vagy egységes és folyamatos, vagy ismételt jogsértésként határozza meg az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 25. cikke (2) bekezdésének második mondata értelmében. Következésképpen a felperesek véleménye

szerint az 1986. április 1. és 1997. május 13. közötti időszakra vonatkozóan elévült a Bizottság bírságkiszabási joga.

Ötödször a felperesek azt állítják, hogy a határozat téves, amennyiben úgy tekinti, hogy a Parker ITR volt a kartell vezetője 1999. június 11-től 2001. szeptember 30-ig.

Hatodszor, úgy érvelnek, hogy a megtámadott határozat megsértette a személyes felelősség elvét és az indokolási kötelezettséget a Parker Hannifinre a Parker ITR állítólagos vezető szerepe miatt kiszabott bírság növelésével kapcsolatban.

Hetedszer a felperesek úgy érvelnek, hogy a határozat megsértette a bizalomvédelem elvét azáltal, hogy „az EGT-n belüli összesített eladások” kiszámításának céljából figyelembe vette a Bizottság bírságkiszabási iránymutatásának⁽²⁾ 18. pontja értelmében az EGT-n belül letelepedett társaságoknak kiszámlázott, de az EGT-n belül ki nem szállított termékek értékesítését.

Nyolcadszor a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott határozat, azáltal, hogy a Parker Hannifin konszolidált forgalmát vette alapul a bírság 10 %-os küszöbének kiszámítása céljából, amelyért a Parker ITR-t egyedüli felelősségét állapította meg, tévesen értelmezte az 1/2003 rendelet 23. cikkét, megsértette a személyes felelősség elvét, valamint az indokolási kötelezettségét.

Kilencedszer, a felperesek úgy érvelnek, hogy a határozat megsértette a bizalomvédelem elvét és az indokolási kötelezettséget, mivel elutasította a felperesekre kiszabott bírság együttműködésükért való csökkentését.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003 L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló bizottsági iránymutatás (HL 2006., C 210, 2. o.)

2009. április 9-én benyújtott kereset — Trelleborg kontra Bizottság

(T-148/09. sz. ügy)

(2009/C 141/107)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Trelleborg AB (Trelleborg, Svédország) (képviselők: J. Joshua barrister és E. Aliende Rodríguez ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkét, amennyiben a felperesre vonatkozik, és mindenesetre legalább annyiban, amennyiben 1999. június 21-ét megelőzően állapít meg a felperes által elkövetett jogsértést;